

tingelse er tilstede, at der er Balance i det Baaben, hvortil han hører. Jeg kan saaledes ikke indse, at den Officer, der er Capitain udenfor Nummer, og som er ansat i Krigsministeriet, ikke skulde kunne blive Oberst udenfor Nummer, naar der er Balance i hans Baaben. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 132 angaar, som skulde raade Bod paa den nuværende Ordning, tillod jeg mig at udtale under Forhandlingen om Søværnets Ordning, at jeg ikke kunde tiltræde det, og at jeg forbeholdt mig at motivere det, naar vi kom til Behandlingen af Hærløven. Det agter jeg nu at gjøre, skjøndt jeg helst ønskede ikke at trætte Thinget med nogen som helst Udtalelse. Naar en Officer er ansat i Krigsministeriet, kan man efter min Formening gaa een af to Veie: man kan sige, naar han ansættes i Krigsministeriet, ansættes han fast og afflediges af Hæren. Det er den ene Maade at ordne Sagen paa, og den kan jeg finde rigtig. Men den anden Maade er, at han beholder Retten til at forfremmes, men sættes uden for Nummer. Nu vil man ved Bestemmelsen i Ændringsforslaget Nr. 132 kun tillade ham at avancere een Grad, og dette kan jeg i og for sig ikke anse for heldigt, da Følgen deraf vil blive en Vandren ud og ind i Krigsministeriet, som jeg ikke kan anse for rigtig, fordi der i den høiere Administration bør være saa megen Stabilitet som mulig. Dermed vil jeg ikke sige, at en Officer, naar han avancerer, absolut skal blive i Krigsministeriet; men jeg mener, at Forholdene — Krigsministeren — i det givne Tilfælde maa bestemme, om det er bedst stemmende med Hærens og den paagældende Officers Læve, at han bliver i Krigsministeriet, eller at han træder tilbage i Hæren. Derfor kan jeg ikke gaa ind paa den Anskuelse, som ligger til Grund for Ændringsforslaget under Nr. 132, og som har et tilsvarende Ændringsforslag stillet af det ærede Mindretal. Om man iøvrigt ikke skulde kunne komme ind paa en hel Omordning af Krigsministeriet, er et andet Spørgsmaal, og jeg vil sige, at med den bestaaende Hærorodning for Die tror jeg, at det vilde være en naturligere Ordning end den nuværende, om man knyttede Generalinspektørerne nærmere til Krigsministeriet og gav enhver Generalinspektør Sæde i Ministeriet for sit Baabens Vedkommende. Noget Lignende er gjort i Schweiz, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojzen) vil vistnok være fuldstændig tilbøjelig til at sige mig, da mit Forbillede er taget fra Schweiz. Hvad det ærede Medlem udtalte om en Reform paa det militære Retsvæsens Omraade, tror jeg vil finde fuldstændig Tilslutning blandt Hærens Officerer. Ogsaa jeg omfatter det Spørgsmaal med megen Barme og mener, at vi for Dieblikket have en barbarisk Straffelov; men saalænge vi have den, maa vi nødvendigvis bruge den, og de Herrer ville vel give mig Ret i, at vore Krigsretter maa dømmes efter den Lov, vi

have; den kan ikke dømmes efter nogen anden. Jeg skal være fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at vi skulle se at komme bort fra Bryggestraffen og ogsaa at blive af med Krumslutningen, og der er Ingen, der mere kan ønske det end jeg. Men det ærede Medlem knyttede nogle Bemærkninger til sine Ønsker om Reformen paa det militære Retsvæsens Omraade, og uagtet jeg haaber, at vi ikke skulle komme dybt ind paa den Sag, som vistnok laa bag ved det ærede Medlems Ord, tillader jeg mig dog at omtale en enkelt af disse Bemærkninger. Naar det ærede Medlem sagde: Naar man kommer saa vidt, at man begaar en Forbrydelse for at undgaa en værende Straf, vil jeg sige, at det ærede Medlem neppe vil benegte, at han sigtede til et bestemt Tilfælde, som vi Alle kjende Noget til; men det, som det ærede Medlem udtalte, er han ikke i Stand til at bevise, det skal endnu først bevises, og man kan ikke her gaa paa Stjøn. Der er en Mulighed for, at det ærede Medlem har Ret, og dette vil vise sig, naar vi, som det ærede Medlem stuttelig udtalte, senere kommer til at forhandle den omtalte Sag nærmere; men indtil da er det neppe rigtigst her at fremdrage det nævnte Punkt, som det ærede Medlem meget vanskeligt allerede nu vil kunne bevise.

Bajer: Det forekommer mig, at det ærede Mindretal, baade Mindretallet i Udvalget og Mindretallet her i Salen, som pleier at følge det, er noget for hastigt med at nedlægge Arbeidet. Det stiller Ændringsforslag, men naar man vil udtale sig om dem; ja, maalkke endogsaa stemme for dem, er det sjældent, at man faar Leilighed dertil. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (N. P. Jensen) tager sine Ændringsforslag tilbage, inden han selv har anbefalet dem, og med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stilledes af Udvalgets Mindretal, saar man heller ikke Leilighed dertil. Da Betænkningen seilede herind i Thinget, var det ligesom Mindretallet havde lavet sig et eget Agterdæk, hvor det alene opholdt sig, og hvor ingen Anden havde Lov til at komme. Flere af disse Ændringsforslag have vi ikke kjendt det Mindste til, før de kom ind her. Der er flere, jeg kunde slutte mig til, men selve Forslagsstillerne give En ikke Leilighed dertil; thi den ærede Ordfører for Mindretallet tage dem tilbage, Dækket bliver spulet og gjort rent inden Afstemningen, og der er Intet at tage fat paa. Ændringsforslaget under Nr. 36 af Udvalgets Mindretal har den ærede Ordfører (Bojzen) allerede givet sin Anbefaling. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at, naar Flerallets Forslag under Nr. 116 vedtages, er dermed dette bortfaldet. Med Hensyn til det følgende Ændringsforslag om Serjentes Forfremmelse til Overserjenter, Forslag under Nr. 38 om faste Underofficerers Afsted og vist ogsaa Forslaget un-